



کانون نویسندگان ایران در (تبعید)

Iranian Writers' Association (In Exile)

شماره 31  
خرداد 1380  
Juni 2002  
خبرنامه

مجمع عمومی

مجمع عمومی کانون نویسندگان ایران (در تبعید) از ششم تا هشتم اردیبهشت ماه سال جاری، در شهر ماینس (آلمان) برگزار شد. این مجمع با حضور 30 نفر از اعضای کانون رسمیت یافت و بعد از شنیدن گزارش کار دبیران، از خدمات یکساله آن ها سپاسگزاری کرد.

مصوبات مجمع عمومی

- سال جاری در صمیمین سالگرد تولد صادق هدایت به خاطر خدمات او به ادبیات و قلم به عنوان سال صادق هدایت نام گذاری می شود
- تعیین هیاتی برای یافتن راه کارهایی در جهت بهبود کمی و کیفی دفترهای کانون
- تعیین هیات داوران برای رسیدگی به اختلافات احتمالی درونی
- تعیین کمیسیون بررسی تغییرات در اساسنامه
- مسافرت هر عضو از اعضای کانون نویسندگان (در تبعید) به ایران، به منزله پایان یافتن دوران تبعید آن فرد و در نتیجه پایان پذیرفتن عضویت این فرد در کانون نویسندگان در تبعید تلقی می شود.

مجمع عمومی به اتفاق آرا به تداوم مبارزه برای آزادی قلم و اهل قلم در ایران پای فشردند.

در پایان این نشست عسگر آهنین، اسد سیف، عباس شکری، عطا گیلانی، اعظم نوراله خانی به عنوان هیات دبیران و جواد طالعی و احمد نیک آذر به عنوان اعضای علی البدل از میان داوطلبان حاضر در جلسه برای مخفی انتخاب شدند.

مصوبات هیات دبیران

نخستین جلسه هیات دبیران بلافاصله در همان محل تشکیل گردید و اعضای هیات دبیران کارهای جاری کانون را به ترتیب زیر میان خود تقسیم کردند:

- هماهنگ کننده هیات دبیران و مسئول امور فرهنگی: اسد سیف
- امور مالی:
- منشی و مسئول آرشیو و اینترنت:
- خبرنامه:
- امور بین المللی:
- ارتباطات داخلی:
- عباس شکری
- اعظم نوراله خانی
- عطا گیلانی
- عسگر آهنین
- جواد طالعی

## اطلاعیه

### دوستان گرامی عضو کانون!

به همانگونه که در گزارش دبیران کانون آمده است، نامه کانون از این پس هر سه ماه یکبار منتشر خواهد شد. نخستین شماره آن نیز در دوره تازه بر اساس برنامه طرحریزی شده در سپتامبر امسال برای چاپ آماده میشود.

پذیرش چنین مسأولیت سنگینی تنها به یاری یکایک شما امکان پذیر خواهد بود. با فرستادن آثار خود (شعر، داستان، نمایشنامه، ترجمه، نقد، بررسی، پژوهش، عکس، طرح، و نقاشی) و نیز گزارش کارهای ادبی و فرهنگی خود، ما را یاری رسانید. به ویژه از دادن پیشنهادهایی که گستره دید و کار این دفتر را افزایش دهد، خودداری نوزید.

ویراستاران نامه کانون

## پیام ها

پیامی از یاتو ژاله اصفهانی

لندن 15 آوریل 2002

دوستان بسیار عزیز، هم قلمان و جمعند

درود پر مهر و ستایش صمیمانه مرا بپذیرید.

برای یکایک شما و مجمع عمومی تان پیروزی های روزافزون آرزو می کنم. من بر این باورم که شاعران و نویسندگان نسل های آینده کتاب های شما را بر سینه می فشارند و بر دیده می گذارند، زیرا شما در دشواری های تلخ دوری از زادگاه و زبان مادری، با آرمان های بلند و آفریده های ارزنده خود خدمتگزاران آزادی و سرفرازی مردم ایران و اعتلای فرهنگ بزرگوار ما بودید. درود بر ادبیات زندگی امروز! درود بر شما

پیامی از کاوه گوهرین

از تهران

پیام به نشست سالیانه کانون نویسندگان ایران در تبعید و تجمع قلم ایران

دوستان و یاران هم قلم

سالی که گذشت و من هنوز به یاد روزان و شبان پرشوری که در کنار شما سپری شد هستم. زندگی یک ساله من در خارج کشور با آن چند روز جلست و نشست سالیانه شما معنایی دیگر گرفت. آرزو می کنم که نشست مشترک کانون نویسندگان و تجمع قلم، همچون سال گذشته دستاوردهای نیکویی برای اهل قلم داشته باشد. هم قلمان شما نیز در داخل کشور به جان می کوشند تا چراغ کانون نویسندگان همواره فروخته ماند چرا که یاد عزیزانی بزرگ، زنده یاران مختاری و پویانده همیشه با ماست. اساننامه و منشور کانون، خون بهای این یاران قلم در دست رفته است و پرچم این آرمان که همگام مبارزه علیه ستسور و احیای حقوق نویسندگان برای گسترش آزادی بیان و اندیشه بی هیچ حصر و استثناست، همیشه برافراشته است. بدیهی است هستند چشمتی که نمی خواهند استقلال کانون را ببینند...

در چنین دوره آشفته ای که جماعتی دامن ادبیات و هنر را آلوده می خواهند، آزادی و قلمن ملدن والترین هنر است.

یاران هم قلم!

به عنوان یک عضو کوچک کانون نویسندگان ایران، تهنیت های مرا به مناسبت برگزاری نشست سالیانه پذیرا باشید. امید آنکه برگ یدگان جدید کانون و تجمع قلم، در این دوره قلم مسئولیت، همچنان بر احیای حقوق نویسندگان و مبارزه براف نول به آرمان های کانون پای فشارند. دست یکایک شما را می فشارم و با تمام قلبم می بوسم.

پیام کانون نویسندگان ایران در تبعید به تجمع قلم آلمان

فرانکفورت اول ماه می 2002

همکاران محترم!

با کمال تأسف و تأثر از درگذشت بقو دکتر ابیزابت ولغهایم مطلع شدیم. این یاتو سلطانی متداری ریاست کمیته های دفاع از نویسندگان در بند و تبعید را عهده دار بود. با فقدان این یاتو، نویسندگانی که در بند و تبعید هستند، یکی از همزمان خود را از دست داده اند. ما بر این باوریم که دیگر اعضای تجمع قلم پیام و پرچم او را بر زمین نخواهند گذاشت. قلم دست دافن این مدافع پیگیر آزادی کلام و قلم بر همه ما که خود را مدیون او میدانیم، گران آمده است.

نه او نمرده است، یاد باری های او همواره باور ما، نویسندگان تبعیدی، خواهد بود. از طرف کانون نویسندگان ایران (در تبعید): عسگر آهنین

پیام تسلیت به دکتر یداله رویایی

دوست گرامی جناب دکتر یداله رویایی!

با درود و احترام،

با کمال تأسف خبر جانگناز مرگ نابهنگام برادران را شنیدیم. اطلاع از آن برای ما

نیز چون شما، جز درخ و درد، چیزی به همراه نداشت.

دوست عزیز!

در غم بهش آمده خود را شریک درد شما می دانیم و تسلیت گوی عزیزی چون

شما هستیم. امیدواریم آرامش خود را هرچه زودتر بازابید. برایتان شادی و

سلامت آرزومندیم.

هبات دبیران کانون نویسندگان ایران (در تبعید)

کلن ۲۰۰۲،۴،۳